

Λίγους μήνες μετά από την υποτιθέμενη «έξοδο της χώρας από τα μνημόνια» και με την κυβέρνηση να προσπαθεί να πουλήσει ακόμα ένα “success story”, στην πραγματικότητα βρισκόμαστε σε ακόμα ένα καθεστώς επιτροπείας από τους δανειστές. Τα μνημόνια είναι ακόμα εδώ, μαζί με τους εφαρμοστικούς τους νόμους, ενώ το μη βιώσιμο δημόσιο χρέος, το οποίο δεν έχει δημιουργηθεί από τον κόσμο της εργασίας, έχει απλά μετακυλιστεί μεγεθυμένο μέσω της επιμήκυνσης πληρωμών στο μέλλον και στις επόμενες γενεές.

Στον τομέα των εργασιακών η επαναφορά της επεκτασιμότητας των κλαδικών ΣΣΕ είναι ένα ψέμα αφού με τον τρόπο και τις προϋποθέσεις που αυτή επαναφέρεται δεν πρόκειται να εφαρμοστεί ποτέ από τους εργοδότες, ενώ η κυβέρνηση αρνείται την επαναφορά του κατώτατου μισθού και του καθορισμού του από ελεύθερες διαπραγματεύσεις μεταξύ εργαζομένων-εργοδοτών. Η ανεργία, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας και η ανασφάλεια είναι το μόνο καθεστώς στους περισσότερους κλάδους και τους περισσότερους εργαζόμενους.

Και μέσα σε όλα αυτά, η περαιτέρω μείωση του αφορολόγητου που θα ισχύσει από το 2019, οι ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, όπως και η υποβάθμιση της δημόσιας υγείας και παιδείας που συνεχίζονται. Η πρόσφατη κατάργηση του ήδη ανεπαρκή «νόμου Κατσέλη» για την προστασία της πρώτης κατοικίας μετά από απαίτηση τραπεζών και δανειστών, ανοίγει διάπλατα το δρόμο στο να χάσουν τα σπίτια τους εργαζόμενοι και συνταξιούχοι που έχουν πληγεί από την κρίση.

Εδώ στη ΝΟΚΙΑ, το εργασιακό καθεστώς χαρακτηρίζεται από τη στασιμότητα και την έλλειψη οποιασδήποτε προοπτικής και διαπερνά την μεγάλη πλειοψηφία νέων και παλαιότερων εργαζομένων. Η διοίκηση της ΝΟΚΙΑ θα ήθελε να έχουμε αποδεχτεί ότι είμαστε όσο “low cost” εκείνοι ορίζουν αδιαφορώντας για τις ανάγκες μας, αλλά με τη στάση των εργαζομένων σε όλα τα πεδία γίνεται πλέον σαφές ότι δε μπορεί να κοροϊδέψει κανέναν και καμία. Ο αγώνας μας για υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας δυναμώνει και θα δυναμώνει μέχρι να πετύχουμε το στόχο μας για καθορισμό κατώτατων ορίων μισθών και οικογενειακών επιδομάτων.

Η μεγάλη συμμετοχή και επιτυχία της πρώτης επιχειρησιακής μας απεργίας την 1η του Νοεμβρίου την οποία οργανώσαμε και προκηρύξαμε σε διακλαδικό επίπεδο μαζί με άλλα σωματεία, ανέδειξε με τον καλύτερο τρόπο τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε οι εργαζόμενοι στη ΝΟΚΙΑ και την απαίτησή μας για υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας απέναντι στη διοίκηση, αλλά έστειλε και ένα ηχηρό μήνυμα στην κυβέρνηση για επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων και του κατώτατου μισθού.

Ανέδειξε όμως και ότι με την σημερινή κατάσταση των ανώτερων συνδικαλιστικών οργανώσεων, πρέπει να πάρουμε την υπόθεση της απεργίας στα χέρια μας για να μπορούμε αξιόπιστα να οργανώσουμε τις δράσεις και κινητοποιήσεις μας. Δε μπορούμε να αφήσουμε έξω από αυτή την ανακοίνωση την εργοδοτική δράση της ΓΣΕΕ, που ήθελε να προκηρύξει άλλη μία τυπική και άνευρη απεργία μαζί με τους εργοδότες. Ούτε όμως και τη σύγχυση που δημιουργήθηκε σε πολλά σωματεία και συναδέλφους με την συνεχή αλλαγή ημερομηνιών κυριολεκτικά εν μία νυκτί από τις 8, στις 14 και τελικά στις 28 Νοεμβρίου, σε ένα παιχνίδι κυνηγητού της ημερομηνίας που θα προκήρυσσε η ΓΣΕΕ.

Στην απεργία αυτή, δίνουμε το δικό μας νόημα μαζί και με τα αγωνιστικά σωματεία που συμμετείχαν και την 1η του Νοεμβρίου και με άλλα αγωνιστικά σωματεία.

Απεργιακή συγκέντρωση και πορεία, μαζί με άλλα εργατικά σωματεία, στις 11.00 π.μ. στο Πολυτεχνείο (Στουρνάρη και Πατησίων)

Απαιτούμε από τη διοίκηση της NOKIA:

- Υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας
- Καμία απόλυση - Προσλήψεις - Σταμάτημα της εντατικοποίησης
- Εντατικούς έλεγχους για την Υγιεινή και την Ασφάλεια

Απαιτούμε από την κυβέρνηση:

- Επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων και του ρόλου του ΟΜΕΔ
- Επαναφορά του κατώτατου μισθού
- Κατάργηση ελαστικών σχέσεων εργασίας
- Σταμάτημα των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας
- ΣΤΟΠ στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας
- Χρηματοδότηση και αναβάθμιση της δημόσιας υγείας και παιδείας
- Σταμάτημα της υπερφορολόγησης των κατώτερων και μεσαίων στρωμάτων της κοινωνίας